

K
O
M
P
O
Z
I
C
I
C
E



IVO TOMÁŠEK

Ivo Tomášek

KOMPOZICE

Vážená čtenářko! Vážený čtenáři!

Nahlížíte do úvodu mé třetí sbírky poezie a páté knížky, vydané v edici E-knihy jedou.

Je štíhlejší, než předchozí dvě sbírky, ale určitě graficky vydařenější.

Výuka grafické školy, kterou má z poloviny za sebou, je v Anežčině práci patrná. Šetří tím čas i energii především panu Koláčkovi, který dotvářel polotovary návrhů předchozích obálek.

Člověk stále hledá. Čím je starší, tím častěji v paměti. Raději bez přílišné nostalgie.

Současnost je bezprostřednější a tím autentičtější. Občas jsme jí tak sevřeni, že chybí potřebný nadhled.

Budoucnost raději přenechám nástupcům. Štafetový kolík života je dávno předaný a myšlenkami tam nedosáhnu. Nejsem „Věštírna Delfy, pobočka Barrandov.“

Snažím se podělit o vnímání všeho, co mne obklopuje, co se mi honí hlavou.

Příjemné chvílky s písmenky a pohodu pro trochu zamyšlení,

Vám přeje autor.

KOLORIT

rodného kraje
zůstává ukotven
v dřravé paměti
zaváté daleko
od zaniklých příběhů
zasunutých
ve štěrbinách času
tetelících se
v kdysi barevných obrázcích
které oživujeme
barvami
míchanými po paměti
do níž se připlétá šed'
prachu let

Kolorit rodného kraje
světélko
dávno zaniklé hvězdy
letící prostorem

ÚDOLÍ

sevřené
smrky a jedlemi
s kadeřemi jmelí
svlažované potokem
napajedlem lesní zvěře

Údolí

kam občas
rezavými dráty
dorazila elektřina
záhadně
nečekaně
jak dřevaři
kazisvěti lesních pološer
architekti mýtin

co vymazali kulisy dětství

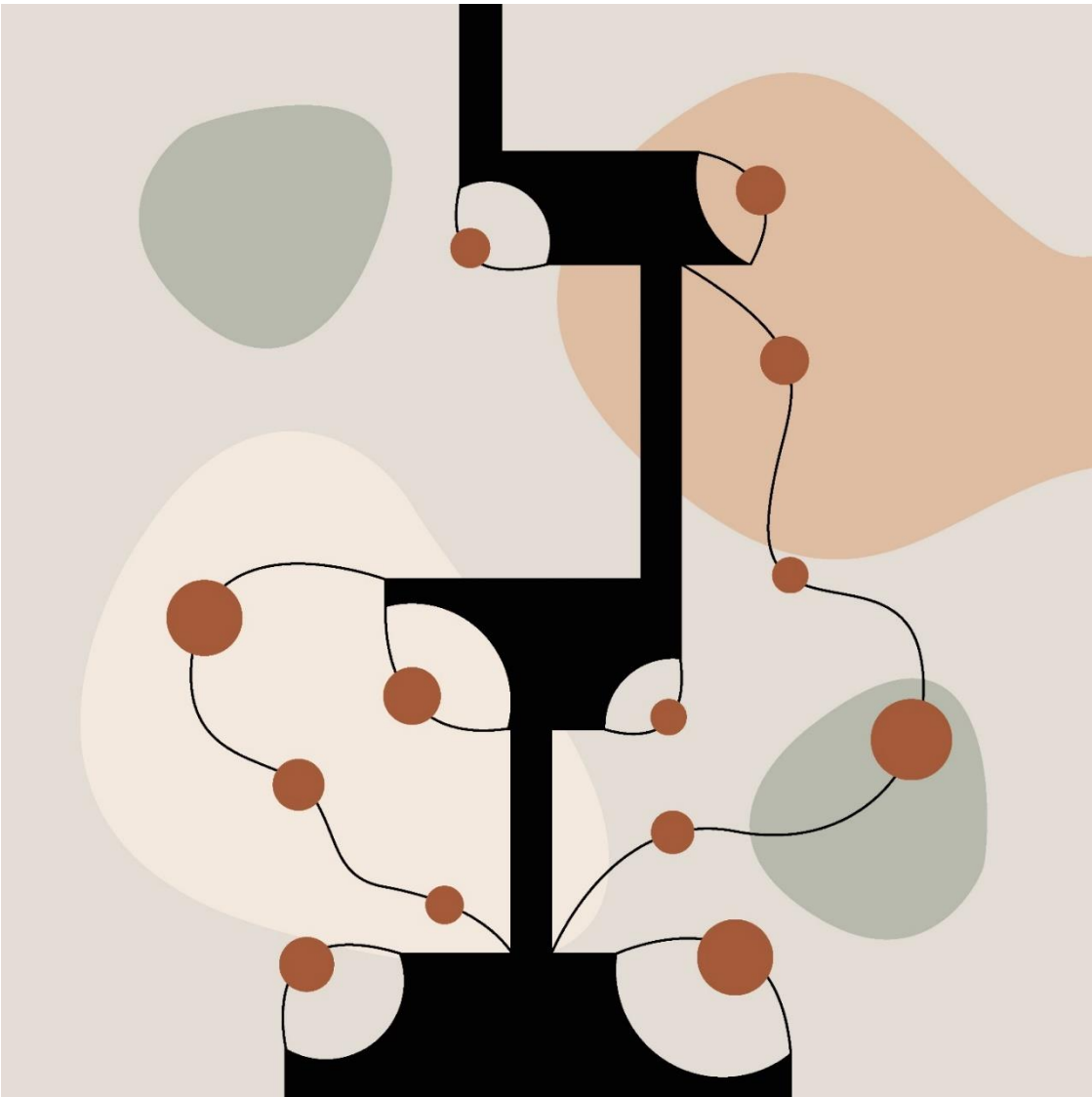
Z náletového křoví

pod skalami

nevyletí káně

ani se neozve

houkání soví



POTKAL JSEM

věrný obraz
první lásky
Dívala se
jako bychom se znali
Na náměstí
před kostelem sv.Vavřince
kde právě hráli Rekviem
Nesla v náručí mimino
naproti k radnici
asi
na vítání občánků

Má první velká láska
opírající se o hůl
za Mozartova doprovodu
šla těsně za nimi
Prababička

Přátelsky
odpověděla na pozdrav
aniž
mě poznala